

Szinészeti Közlöny.

A vidéki szinészet érdekeit képviselő hetilap.

Elofizetési feltételek: Egy évre 4 frt, félévre 2 frt.
negyedévre 1 frt, egy óra 40 kr.

Megjelen minden csütörtökön.

Elofizetések bármely naptól elfogadtnak. Hirdetések
jutányos áron számíttatnak. Nyilttér soronként 15 kr

A „Szinészeti Közlöny“ szerkesztősége és kiadóhivatala: Losonc, a színháznál, hová a közlemények és az előfizetési díjak küldendők.

A kassai szinkör építésének ügye.

Csóka Sándor folyamodványára nyári szinkör építése s ennek folytán a szinügy állandósítása tárgyában a tanács következő javaslatot terjeszti a közgyűlés elé:
Folyamodó a nyári szinkör részére helyet s illetőleg telket, továbbá az építéshez szükséges fa-anyagokat, ugymint deszkát, gerendákat, léczeket. stb. díjtalanul átengedni s a szinkör felépítését a városi mérnökség által foganatosítani kéri.

Ha a szinészet a multban ápolója volt nyelvünknek, most több, mert most fejlesztője terjesztője, a magyar nyelvnek. Eltekintve attól, amit folyamodó szinigazgató kérvényében hangsúlyoz, s tisztán városunk magyarosítását tartva szem előtt, hogy nyári szinkör építése hathatós eszköznek mutatkozik nyelvünk terjesztésére nézve, amennyiben kétségtelen, hogy lakóink azon műveltebb osztályán kívül, melynek némes módjában a nyári időknek csak egy részét is furdokban vagy más szórakoztató helyeken eltölteni, s az átutazókön kívül, kik a nyár folyamán egy-két napot rendszeren eltöltenek városunk falai közt, főképp az alsóbb osztály s éppen azon alsó osztály talán meg helyét és szórakozását a szinkörben, mely egészben vagy részben a magyar nyelv tudásával került ki ugyan az iskolából, de körülményeinél fogva s házi tűzhelyét tekintve nem talál módot, hogy az elsajátított nyelvet meg is tartsa. Szóval nemzeti és városi érdek, nemzeti és városi kultúra, egyaránt utalnak arra, hogy egy szinkörben újabb hirdetőjét építsük a magyar nyelvnek s ha vannak állandó magyar iskoláink a kiesinyek és serdültek számára, legyen állandó magyar színházunk is a felnőttek számára.

Ezen és más számos indoknál fogva is kell, hogy öröm fogja el minden magyarul érző városunkbeli polgárnak keblét, midőn egy nyári szinkör létesítésével a magyar szinügyet Kassán állandósíthatjuk. Nem is lehet a város tanácsa, hogy találkozzék, a ki a nemzeti czélok ez egyik legnemesebbikének eléréséhez segédkezhet nem nyujtana és tüzetesen: a kívánt telket és fa-anyagot meg nem szavazná.

Tekintve azonban, hogy a szinkör felépítéséhez a telken és fa-anyagokon kívül még másra is szükség van, és e más tudniillik a felépítési 10977 frt 14 krajczárban van kitüntetve, mely összeget a város jelen helyzetében s anyagi körülményei közt előteremteni nem képes s mely összegnek fedezéséről a folyamodó igazgató is csak annyit mond, hogy hajlandó „szerény képességéhez arányított áldozatokat is a szinkör felépítési költségeihez hozni”: a tanács azon javaslatot terjeszti elfogadás végett a tekintetes közgyűlésnek:

Méltóztassék a kérvényben is hangsúlyozott felter-

jesztéssel járulni a nagyméltóságu magyar királyi belügyminiszter úrhoz, mely felterjesztésben a Csóka szinigazgató folyamodványának s mellékleteinek esatolásával s annak hangsúlyozása mellett, hogy a város késznek nyilatkozik telket és fát adományozni díjmentesen — ugy a szinkör építéséhez járulék, mint a szinügy állandósításához állandó évi segély kérendő s csak a felterjesztésnek felsőbb, helyen s miként leendett megoldása után fog a kérvény felett érdemi határozat hozatni.

Eddig terjed a javaslat. Üdvözljük a tanácsot a lelkes buzgalomért, de kérve-kérjük a közgyűlést, hogy ne elégedjék meg egy egyszerű írásos felterjesztéssel; különösen kérjük a hangadókat, hogy az igaz ügy érdeméhez mérten legalább egy tizednyit mutassanak abból a zelusból, mint a mennyi animozitást a kaszárnnyák ügyében kifejezni szoktak.

Bizunk a törvényhatóság igazelműségében.

„A. K. K.”

TÁRCZA.

A névtelen boszuja.

Egy segéd-zinész pöréből

Aki belát a szivekbe és ismeri a vesék titkait, tudja azt is, mennyi kínjába került neki a „névtelenség”:

Minden este kiállott a közönség elé, sürgőt-forgott paranasszóra, hősieskedett a bolond melegben. Végzett munka után pedig hazament azon keserű tudattal, hogy másnap egyetlen ember sem emlékszik meg róla. Mert az ő neve soha sem volt a szinlapon kitéve.

Segédzinész volt nagyböb vidéki szintársulatnál. A nagyravágyás emésztette lelkét. Minden szerepét a legapróbb részletekig tanulmányozta. Sokat adott a találó jellemzés és korszerűségére. Midőn egy ízben kutyát játszott, mely a szinfalak mögött ugatja a holdat, álló egy hétig vonta meg magától az álmat, hogy teljesen elsajátíthassa a holdimádó házörzök stylusát. Előadás után pedig diadalmas hangon kérde a sugót:

Ugy-e hogy jól tudtam szerepemet? ugy-e hogy művészi módon ugattam?

Egyszer már csaknem belejutott neve a szinlapba. Látványos darabra készültek, mely sok szereplőt vett igénybe. Az igazgatónő, a ki különben a hősnői szakmát töltötte be, ez egyszer négy szerepet vállalt el. Ugyannyi jutott az első szerelmesre, meg az intrikusra. A gyöngébb erőkre kevesebb jutott ugyan, de kárpótlásul a kar, népség, katonaság és több efféleben kellett részt venniök. Hőstünk is kapott egy kisebb szerepet; szorítottak is részére némi helyet a szinlap tervezetén. Leges legelől állott a „Fellegvári Leánder” neve, nyomban utána következett a fontos tudósítás, hogy „Kézdete 7 óraker, vége tiz után”:

Hajnali ötör az utca sarkán állott Fellegvári Leánder. A szinlapkihordót várta; első akart lenni, ki

nyomatásban látja saját nevét. Három óra hosszat kellett várnia. Végre pirosas fény derengtet a láthatáron; Berki bácsi a színpadoszó orra terjesztette maga körül a bengáli illuminációt ezen legújabb nemét. Fellegvári Leándert követte a esábitó fényt, inkább erőhatallommal, semmint rábeszéléssel helyezte magát egy színpadnak birtokába. — Mohón nyitja ki a terjedelmes lapot, szeméi átfutják a nedves sorokat, azután felájultan hanyatlik Berki bácsi karjaiba.

A Fellegvári Leánder neve hiányzott a színpadból.

Csak később tudta meg, hogy miként történt a dolog. Az igazgatónő próbáról hazatérve frizuráját el akarta készíteni az előadásra, tehát papíreségikéba préselte hajzatát. Nem lévén más papír kéznél a tervezte színpadra vetette tekintetét. A Fellegvári Leánder néven kívül még több rendbeli népség és katonaság is esett a szépségeti érzék ezen előre nem látható kitérésének áldozatul. Ama fontos tudósítás, hogy „Kezdeté 7 óraker stb: szintén nem láthatott az reggel napvilágot.

Fellegvári Leánder bosszút esküdött.

Ti hidegvérű emberek nem is sejtitek, mennyi bosszúnérzés fér el egy segédszínész keblében! A Vezuv, Aetna és Hekla valamennyi lángja csak gyufaszál ahhoz képest, a mi Fellegvári Leánder keblében tombolt azon feltevésnél, hogy az ő neve még mindig ott diszeleg az igazgatónő hajfűrtjei közt!

Ezért számolni fogunk!

A színház telve volt közönséggel, a publikum feszült figyelemmel leste, mikor lebben már fel a függöny. A színpadon utóljára próbáltak a föjelenetet, az igazgatónő fenyes kosztimben és hosszan elnyúló uszálylyal osztogatta vég parancsait. A sugó torkát köszörinte, a népség és katonaság utóljára próbálta megállja-e bajusz és szakál félóraig leesés nélkül.

Fellegvári Leánder ott settenkedik az igazgatónő körül, elegyeneti uszályát, a keztűt és legyezöt adja kezébe. Meg sem köszönték, hisz azért segédszínész, hogy az efféléhez értsen!

A sugó megadja a jelt, a függöny lassan gördül felfelé — és a közönség hanyatt dől kaczagásában.

Az igazgatónő sleppje, a rövid időt, melyet urnője a függöny közelében töltött, arra használta föl, hogy intim viszonyt kezdjen a függöny egyik kiálló rudjával. Gonosz nyelvek állítják, hogy ezen viszony létesítésében Fellegvári urnak is része lett volna. Tény, hogy a mint a függöny felfelé vette röptét, a slepp is nyomába indult. Hiába volt minden erőlködés, a gonosz uszály nem akart visszatérni.

A mi ezután következett leírhatlan. Hogy a direktorné el akart ajánlani de ég és föld közt esingve, nem érvényesíthette ebbeni képességét, a esekélyebb bajok közé tartozott. Nagyobb baj volt, az hogy a slepp kettészakadt és a magas röptű hölgy zuzott orral maradt a helyszínén.

Fellegvári Leánder belekerült a esávéba. Kisütöttek, hogy ő járt legutóljára a rémes tett színhelyén, sőt egy szegre is akadtak, melylyel állítólag ő hozta volna létre az összeköttetést slepp és függöny közt.

Beborult az ég a segédszínészek legboldogtalabbikára. Pörbe fogták, elítélték. A bosszút lihegő igazgatónő élethossziglani fogságot és a slepp árának megértítését követelte. A bíró keblében emberibb érzés lakott. Megelégedett a négy heti börtön kimondásával.

Fellegvári Leánder belenyugodott az ítéletbe. Legalább nyomtatásban láthatja végre a nevét.

Vége.

HIREK.

— **A sziniazgatók** között Aradi Gerő pécsi sziniazgató az első, ki a színészegetület kölcsön- és segélyalapja javára előadást rendez. tagjai pedig ugyan-e célra és alkalomból gyűjtést rendeznek. — Részünkről is a legmelegbben ajánljuk a magyar színészet tagjainak figyelmébe e nagyfontosságú és nemes intézmény létesítését, melynek érdekében már évek előtt egy a központi sajtóban, valamint szerény lapunkban buzgólkodtunk. Legközelebb hozzászólunk ez ügyhöz. A kölcsön- és segély-egyletet meg kell teremteni a magyar színészetnek, mert azt saját érdeke is kívánja.

— **A szabadkai színház** pályázata f. év február 15-én lejárván, a következő sziniazgatók kérvényei érkeztek be: Aradi Gerő (Pécs), Bogóy Alajos (Besztercebánya), Balogh Árpád (Szekezdárd), Jakab Lajos (Győ), Komlóssy József (Gyöngyös), Mosonyi Károly (Zombor), Ságly Zsigmond (Szombathely) és Tóth Béla (Miskolc). Jakab Lajos kérvényét visszavonta. — A választás a szervezeti „szabályzat” 76. §-ának 29-ik pontja értelmében a tanács által eszközöltetik és — mint értesülünk — e hó 25. vagy 26-án fog megejtetni.

— **Győrött**, közelébb ingyenes színházi előadás volt, színre került „Dobó Katica”. Ugyanis Bősze Imre helybeli elhunyt polgár végrendeletileg a helybeli sziniazgatóknak földbirtokot adományozott azon kikötéssel, hogy a sziniazgatók azétt évenként egy néprámát ad elő leszállított árakkal, sőt 150 földszinti és 250 karzati fogvat ingyen oszt ki. Volt is ám a pénztárnál tolongás! Már 3 óraker jöllehet a kiosztás 4-5 óráig tartott, az iroda egész ostromnak volt kitéve s mikor megnyitották az ajtót, alig bírták visszatartani a féktelen tömeget. A „Sabin nők elrablása” már kétszer került színre, mindannyiszor szép sikerrel. Az ember tragédiáját már háromszor adták zsufolt ház előtt.

— **A debreczeni színház** igazgató nélkül van, a mennyiben Krecsányi Ignéaz az aradi színházat megkapva, odamegy a télre. Az igen ügyesen és élénken szerkesztett „Debreczeni Híradó” közli a kombinációba vett sziniazgatók neveit, természetesen mindenikhez kommentárt is. Következő igazgatók tettek lépéseket már eddig a színház elnyereséért: Aradi Gerő, kiról azt írja a nevezett lap, hogy igen kiváló, közbécsülésnek örvendő és Debreczenben kompetens igazgató. Továbbá: Mosonyi Károly, Nagy Vincez és Csóka Sándor. Csakhogy Csóka már Kassát kapta meg még január hóban és így azt hiszik, nem pályázhatik Debreczenért a nélkül, hogy a kassaiak neheztelését magára ne vonná. — Mosonyi a napokban Debreczenben időzött, sőt egyes tagokat már szerződötetett is.

— **Gyöngyösön**, a saison utolsó napjaiban igen szép mulató látogatta a közönség az előadásokat s általánvéve a majdnem két hónapos szinievád anyagi tekintetben nem a legrosszabbnak mondható, különösen, ha fölemlítjük azt, hogy a farsangi időszak a színészetre nézve az egész országban anyagilag véve kedvezőtlen szokott lenni. Tekintetbe kell vennünk először azt is, hogy a legjövödelmezőbb napokon t. i. szombaton és vasárnap, a bálók miatt nem lehetett játszani, másodsor az előbbi években ott működött társulatok egy-két hét mulva buesut vettek Gyöngyöstől, mert az előadások pártoláshány folytán egyre-másra elmaradtak, ha ezeket mind tekintetbe vesszük, valamint azt is, hogy berlet egyáltalán nem volt: ugy Komlóssy József sziniazgatónak érdeme elvitázhatlan, hogy változatos műsorral, öszszevágó s élvezetet nyújtó előadásaival folyton ébren tudta tartani majdnem két hónapig a közönség érdeklődését. Az erkölcsi siker tehát fényes volt, mivel Komlóssy és társulata helyreállítá a más társulatok által elrontott hitelt, anyagilag azonban kielégítőnek nem mondható,

amennyiben az igazgató tetemes veszteséggel hagyta el Gyöngyöst.

— **Elmúlt a farsang,** hála istennek! Megkönnyebült szívvel és zseb el sóhajtának fel a magyar színészet azon tagjai, a kiknek nem adatott meg ez idő szerint a sorstól azon kedvezmény, hogy állandó nagyobb színházban működjenek, hanem csak színtermekre vannak kárhóztatva, melyek különféle táncvígalmak által igénybe voltak véve, éppen a legjobb t. i. a szombati és vasárnap napokon. A vidéki színészetnek farsangban szokott nagy bőjtjük lenni, mint volt az idén is vagy 15—20 társulatnak, melyek a bálók miatt nem tarthattak előadást. Adja Isten, hogy nagy bőjtben vig szüretjük legyen!

— **A színigazgató urak figyelmébe.** Vannak színigazgatók, a kiknek szükségtelen az alábbi sorokat figyelmükbe ajánlani, de bizony nagyobb részére ráfer egy kis figyelemzetetés, ezt határozottan merjük állítani, mert alkalmunk van a színírózokat alaposan ismerhetni, s látjuk ama kapkodást, rendszertelenséget, a melyet némely színigazgató elkövet. Jól szervezett társulat, tisztességes és változatos műsor, ügyes, rendez és figyelmes vezetés: ezek képezik alapját az igazgatásnak. Jól szervezett társulat az, melyben minden szerepkörre van tisztességes erő, aztán nemcsak néhány elsőrendű színész van jó, hanem a második- és harmadrendűek is türethők és nem kritikán alóliai. Egy ilyen társulat fele annyi taggal nagyobb hatást érhet el, mint egy másik, melyben az előny nines meg s öszszevágó előadást nem produkálhat, két annyi személyzettel. A jó és változatos repertoire pedig szerintünk még fontosabb. S végül, mainapság a sült hal senkinek sem repül a szájába. A közönség megkívánja az udvarlást. Ha nines közönség, csinálni kell, ami azonban utánjárással jár. Meg aztán szörnyű kényes is a publikum, ki nem állhatja, ha fölülteik, ha a kifizött darabok rendszeren — nem kerülnek színre. Szereti a közönség, ha dédelgetik, ha előre tájékozzák, hogy ő aztán kényelmesen „elhatározassa” magát a színűgynek hozandó nagy „áldozatra” a mit az áldozatkész sajtó igénybevételével nagyon könnyen elérhetni. Rend a dolog vejeje, meg aztán: kis dolgok mozgatják a világot. Egy megváltoztatott vagy elmarad előadás hetekre kihát.

— **Molnár György** az e. m. színházi ügynökséget, Rajkay F. István urat bízta meg, hogy azon vidéki színigazgató uraktól, kik az „*Ó r d ö g p i l u l á i*” látványosságot, — melynek fordítására ő szerzte meg annak idején a kizárólagos jogot, — a budai népszínház sugókönyve és scenirozása szerint adták elő, vagy fogják előadni, a fordítás, illetőleg scenirozás tiszteletdíját beszedeje.

— **Színházi pályázat.** A nyitrai színűgyi választmány pályázatot hirdet az ottani színházra. A kérvényeket folyó évi márczius 31-ig kell beadni. A színház kezdete október 15-ike. Évi segély 840 ft.

— **Dévan** egy hónap óta Jáni János színtársulata működik örvendetes pártolás mellett. Az „Üdvöske” operettben a társulat egyrésze a legelőnyösebben mutatta meg magát a közönségnek. Tolnay Hermin (Bettina) kellemes hangja által csakhamar meghódította magának a közönséget; magán-ugy mint kettősalkori Nógrádi Jánossal (Pippó) hangos tetszésnyilatkozatokra ragadták a közönséget. Vihary Elemér (Lorán fejedelem) és Miskolezi László (Rokko bérlő) kitünően töltötték be szerepüket, humoros előadásuk folytonos derűtséget idézett elő. — A „Nézd meg az anyját” vigjátékban, a társulat, melynek tagjai az operettben és népszínműben egyaránt jól megállták a helyüket — írja a „Hunyad” — e társulási darabban teljesen kiérdemelte a közönség tetszését és elismerését. Az érdem orozslánrésze ez alkalommal Borsodyné Paula asszonyt illeti, ki művészetével adta Leontint, a leányát jól férjhez adni óhajtot anyát. Egész

játéka jól át volt gondolva, egyes jelenetei pedig kitünően sikerültek. Némethy Lilla mai nagyobb szerepében jól megállotta helyét, a szerelemért remegő és aggódo kis leányt a legtermészetesebben adta. Borsodi ügyes játéka, jó előadása nagyban mozdították elő az egésznek sikerét. Miskolezy László ép oly jó Szeredi Alfréd volt, mint a minő jó személyesíté a tót summások vezetőjét. Ez a sokoldalúság a vidéki színész egyik fő érdeme, de egyszersmind főakadálya annak, hogy valódi művészszo nem emelkedhetik. Es mit szólunk Vihariról? operettében, népszínműben és szalondarabban egyaránt fellép, mindenikben kiválóbb szerepeket játszik s a mi fő, mindenütt otthon van, helyét emberlil tölti be. Altalában a többi szereplők is, Hevesi Erzsébet, Vihariné, Erzsébes István, megérdemlik, hogy díesérőleg emlékezzünk meg róluk.

— **E. Kovács Gyula** Gyulafehérváron február 15-én befejezte fényes sikerű vendégzereplését. Játsszotta Bánk bán, Jakab urfit, Hamletet, Rochester lordot, Othellót, Toldit és az Arany embert. A közönség általános érdeklődéssel, gyakori elragadtatással kísérte ábrázolásait. Különösen jutalomjátékán (Toldi) viharos tapsok és gyönyörű babérszorongó tüntették ki. A gyulafehérvári közlöny nagy áradozással ír E. Kovács művészetéről.

— **Losoncson,** február 26-án kezdé meg előadásait Komlósy József 30 tagból álló színtársulata a „Börögér” operettel. Minden előadáson 16 emberből álló katonazekar működik, mely ugyan sok költségbe kerül, de a törekvő igazgató meghozza az áldozatot is, a közönség kielégítése végett.

— **Szegszárdról** írják lapunknak febr. 15-iki kelettel a következő sorokat: A mult napokban buesuzott el tőlünk Balog Arpád színtársulata. Jó emléket hagyott a társulat, mely három hónapon keresztül lankadatlan pártolásban részcsült. A derék igazgató mindent elkövetett, hogy a közönség igényeit kielégíthesse, újabbnál újabb darabokat adottt elő, több új tagot szerződtetett s a műsört ügyesen, válogatottan állította össze. Előadattak a három bérletfolyamban a többi között „Aranyember”, „Vasgyáros”, „Buborékok”, „Székháziak”, „Sabinnók elrablása”, „Romeo és Julia” stb. — kifogástalan előadással. Különösen kedvezene lett a közönségnek Ruzsai Etel, ki a drámai szerepekben gyönyörű tehetséget mutatott. — Balog Arpád oly kedves alak közönségünk előtt, hogy a legjelentekelenebb szerepekben is élvezettel hallgatja. Remekelt pedig az „Arany ember”, Timár Mihály-jában, az „Egy asszony története” Gyalári-jában. Mellette Monori, mint jellemző színész és Mátray, operette énekes érdemel említést. — A társulat hushagyó kedden ment át Bonyhádra, hol szintén szép számú bérlet gyűlt egybe. — Kívánjuk, hogy mindenféle a megérdemelt elismerés fogadja a fiatal ügykő igazgatót, — a magunk részéről pedig óhajtuk, hogy minél előbb ismét a körünkben üdvözölhessük.

— **Gerőfy Andor** Beregszászban febr. 16-án szándékozott előadásait megkezdeni s daczára, hogy a színjelentést már kibocsátotta, még mai napig sem vitte be oda társulatát, hanem tovább folytatja előadásait Szatmáron, jelenleg Helvey Laurával mint vendéggel. Beregszászból Gerőfy eljárásáról neheztelő sorokat kaptunk közlés végett, melyben a többek közt az is elmondatik, hogy a mult őszön már két ízben, most pedig harmadszor ültette fel a beregszászi közönséget Gerőfy. A ezikket azonban nem közölhetjük, mert ki tudja, minő ok kényszerítette Gerőfyt, hogy tovább is Szatmáron maradjon. Egy színigazgató sok mindenféle esélynek van kitéve.

— **Pécsett** érdekes est vár a színházlátogató közönségre. Közélebb színre kerül „Borgia Lukréczia”, Hugó Viktor e nagyszerű műve, Somogyi Károlyné Nagy Julia jutalomjátékán. A darab ugyanazon berendezés, zenével é énekekkel fog adtni, melylyel a budapesti nemzeti színháznál adják.

— **Az aradi színházat** pályázat útján Krecsányi Ignác debreczeni színgazgató nyerte el, szótöbbséggel, három egymástán következő évre. — Gratulálunk az aradiaknak Krecsányi választásáért, mert Krecsányi mint színgazgató és rendező, hivatásának teljes tudatával bír s legfőbb törekvére, — habár áldozatok árán is — a közönség igényeinek minden tekintetben való kielégítése.

— **Székesfehérvárt** Dombay Mihály jutalomjátéka „III. Richárd” a jutalmazandó legfényesebb erkölcsi sikerével került színre. Dombay annál nagyobb elismerés illeti meg, mert tisztán művészi ambícióját követte jutalomjátéka kiválasztásánál, midőn III. Richárdban állapotodott meg, holott valamely más dívatos darabban talán nagyobb anyagi sikert érhetett volna el. III. Richárdban, az egyik legnehezebb drámai szerepben, ismét fényes tanúságot tett tehetségeiről, melyek neki szép jövőt biztosítanak. A közönség szünni nem akaró tapssal fogadta s minden telefonus után kétszer-háromszor hívta a lámpák elé. A többiek is mindent elkövettek a klasszikus darab sikerült előadása érdekében.

— **Vegyes rövid hírek.** Klár József, az ismert szakképzett karmester, virágvasárnapkor magváltk Geröfy színtársulatától és ugyanekkor kilép a magyar színészegyesület kötelékéből s külföldre megy, a hol tehetségét érdeme szerint bizonyára méltányolni is fogják. — Nyéki János színtársulata Bács-Almásról Zilahra tette át állomását, miután tagjainak száma jelentékenyen megszaporodott, a meenyiben Szathmáry Károly társulatának nagyobb része Nyékihez szerződött, kinek személyzete most már 22-re rug. — H a j d u-Böszörményben, Völgyi György színtársulata igen szép pártolásnak örvend. — Zilahon Nyéki társulatának jól megy dolga, 50 bérlettel sikerült gyűjtenie 12 előadásra. — Jász-Arokszálláson Mezey Béla daltársulati igazgató, a tagok méltánytalansága miatt felszította társulatát. — Hegedűs Zsigmond, a gyöngyösi színtársulat tehetséges tagja, már két hét óta súlyos lábbajban szenved. — Solyomson, Győri György daltársulata működik kielégítő sikerrel. — A magyar színészegyesület nyugdíj vagyonra f. évi febr. hó 15-éig, összesen 66.465 f. 29 krt tesz. — Felek Miklós, a budai várszínház igazgatójának eddigi deficitje mintegy nyolcezer f. — A nyitrai dalegylet 50 f. tól küldött a magyar színészegyesület betegsegélyező és kölcsönegylete alapjára. — A szegedi színtársulat személyzetében virágvasárnapkor nagyobb változások lesznek. Elmennek a társulattól: Hunyadi Margit, Somló Sándor és neje, Ditrői Mór és neje. Ellenben szerződtek eddig: első szerelmesnek Zilahi Gyula Kolozsvárról és Ivánfi. Első operette és népszínmű énekesnőnek: Orley Flóra Debreczenből és naivának Gerő Lina Kolozsvárról. — Szirmai Teréz, jó hírű anyaszínésznő és finom komikánő, husvétől kezdve Kassára szerződött, a hol már több ízben sikerrel működött. — Szegeden is mozgalom indult meg a színészet állandósítása érdekében. — Kissné-Hegyesi Mari, a debreczeni színház kitűnő művésznője, márczus hónapban a budapesti nemzeti színházban fog vendégszerepelni.

Színtársulatok állomáshelyei.

Aradi Gerő Pécs. — Balogh Alajos és Arpád Bonyhád. — Bánfalvi Béla Nagy-Szombat. — Báródi Károly B.-Gyula. — Bogó Alajos Besztercebánya. — Csóka Sándor Kassa. — Gáspár Jenő Mező-Hegyes. — Gerőfi Andor Szatmár. — — Grimm János É.-Simánd. — Hegyi Gyula Fogaras. — — Homokay László Csik-Szépvíz. — — Jakab Lajos Győr. — Zoltán Gyula és Irsay Zsigmond egyesült igazgatók Körmen. — — Jáni János

Déva. — — Kárpáthy György Zólyom. — — Komlósy József Losonc. — — Krecsányi Ignác Debreczen. — — Mándoki Béla Szabadka. — Mosonyi Károly Zombor. — — Nyéki János és társai Zilah. — — Nagy Vince Szeged. — Pesti Lajos Zenta. — Polgár Károly Marosvásárhely. — Sággy Zsigmond Szombathely. — Szathmáry K. és Hubay G. Kula (Bácsmegeye) — Szegedi Mihály Békés. — Takó Sándor Ungvár. — Tóth Béla Miskolc és Székesfehérvár. — Várady Ferenc Gyulafehérvár. — Völgyi György Hajdu-Böszörmény. — Balassa Károly Halas.

Színházi pályázatok.

I.

A Győr városi színház folyó évi Szt.-Mihály napjától egész 1886. évi Virágvasárnapjáig terjedő időre bérbe adatik; felhívtnak tehát mindazon színgazgató urak, kik azt bérbe venni akarják, hogy kérvényeiket az alólírothoz legkésőbb folyó évi márczius hó 15-éig benyújtsák, a kinel a feltételek is megtudhatók.

Kelt Győrött, 1885. február hó 14-én.

Dr. Sikos János,
sz. elnök.

II.

A marosvásárhelyi színügypártoló egyesület műkedvelői előadások vezetésére egy rendezőt kíván szerződtetni. A sajátkezűleg írt folyamodványhoz melléklendő a pályázó jelenlegi igazgatója, vagy ha szerződötve nincsen, a központi igazgató-tanács által kiállított bizonyítvány arról, hogy a folyamodó színművészeti általános képzettséggel s a rendezésben kiváló jártassággal bír, hogy erkölces és magatartása kifogástalan.

A bizonylatban a szerepök is megemlítendő.

A színgazgató által kiállítandó bizonylat a székelyen működő színügypártoló-egylet elnöke, ilyen egylet hiányában a polgármester által álltamozandó.

Működési kör havonként legalább 2 nagyobb vagy 4 kisebb darab teljes betanítása és lehetőleg 4 műkedvelői előadás rendezése.

A rendező köteles a darabokat szerepezni, a színpad felszerelését vezetni, a műkedvelőket festeríteni, maskirozni, szükség esetében játszani, esetleg sugni is.

Szerződési idő 1885. évi április, május, június és szeptember hó.

Javadalom: havonként 40 f. t. rendes fizetés, ezenkívül két kis szobából álló szabad lakás; (de csakis saját személyére) és minden műkedvelői előadás után 10 f. t. rendezői tiszteletdíj, mely két előadás után havonként az esetben is biztosítottatik, ha az illető hónapban két előadás sem lenne.

A szerződés többi pontjai a színész-szerződés szokásos feltételei szerint állapítatnak meg s a rendező a színügypártoló egyesület alelnökének illetve választmányának lesz alárendelve.

A pályázatok folyó évi február 28-dikáig alulírothoz nyújtandók be.

A marosvásárhelyi színügypártoló-egylet választmánya megbízásából.

Marosvásárhelyt, 1885. február hó 18-án.

Ifj. báró Szentkereszthy Zsigmond,
színgügypártoló egyesület elnök.

Felolós szerkesztő:

Báthory Románicsk Mihály.